

סוד הנחש לרבי יוסף גייקטיליא
והנני מוסר בידך מפתח גדול. דע
כי אין בעולם דבר טמא כשהוא
עומד במקומו הראוי לו מתחלת
הבריאה, ואין בכל המחיצות דבר
שאין בו טומאה וטהרה אלא
לפנים מן ההיכל, ואין לך דבר
שנקרא טהור שאינו נקרא לפעמים
בלתי טהור חוץ מן השורה
הפנימית. ואין לך דבר בכל
הטמאים שאינו נקרא טהור
לפעמים חוץ מן החיצון שהוא
טמא לגמרי.

וזהו סוד "ויבדל אלהים בין האור
ובין החשך" וזהו סוד עשר
קדושות בארץ ישראל זו לפנים
מזו. ועשר טומאות פורשות מן
האדם זו למעלה מזו. וזהו סוד
שלש מחנות. וזהו שנאמר "וישלחו
מן המחנה כל צרוע וכל זב וכל
טמא לנפש" ששולחים אותם מג'
מחנות. ודע כי כל אלו הקדושות
והטומאות על דברים שהזהירה
תורה עליהם בענין טומאה כולם
אין בהם דבר טהור כשאין בו צד
טומאה מלבד השורה הפנימית.
ואין לך טמא שאין בו צד טהרה
מלבד השורה החיצונה לגמרי. וכל

שלי"ה תורה שבכתב פרשת נשא דרך חיים תוכחות מוסר

פרשת נשא

(א) וישלחו מן המחנה וגו' (טס ה, ט). רצה
לומר שלושה מחנות הם כו'.

הנה כתיב והיה מחניך קדוש, ופירש הזוהר
דקאי ארמ"ת איברים דאדם בנין גופו שיהיו
קדושים. כן הרמז בשלוח טמאים. ויש שלושה
מחנות. המחנה האחת הראש של האדם שבו
המוח, שהוא שורש המחשבה, ומשלח מן שם
אפילו טומאה קלה, כמו שאמרו רבותינו ז"ל
(יומא כט, ב) קשה הרהורי עבירה מהעבירה. אחר
כך מחנה שניה, הלב שהוא חיות הגוף, והלב
הוא שני להמוח, וצריך להיותו לב טהור ולב
טוב. אחר כך מחנה ג', הוא הבטן וכליו, שהוא
מקום המאכל ומקום מוצאו, והוא דבר מכוער
מצד מה שהאדם הוא חומרי, ואי אפשר לו
להתקיים בלי זה, מכל מקום ישלח משם טומאה
חמורה, דהיינו שיתקדש במאכליו כל מה
דאפשר, גם בבית הכסא הזהירו שיהיה צנוע,
והכל כדי לשלח הטומאה חמורה.